

vymáhané pohledávky, nýbrž přichází na přetřes jednání o zániku nároku samotného. Proto v takovém případě musí rozhodovati vždy senát, pak-li se oponuje nároku z exekučního titulu vzniklého před senátem.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by o odvolání žalobcově podle zákona jednal a rozhodl.

#### Důvody:

Žalobu opoziční podle § 35 druhý odstavec ex. ř. jest podati u soudu, u něhož povolení exekuce v první stolici bylo navrženo. Z tohoto předpisu zákona v souvislosti s ustanovením § 4 poslední odstavec ex. ř. v doslovu novely čis. 118/1914 ř. zák. plyne, že k jednání o žalobě opoziční jest místně a věcně příslušný nikoliv soud, jenž vydal exekuční titul, nýbrž soud, který exekuci povolil, tedy po případě i soud okresní, třebaže snad exekuční titul vznikl rozhodnutím soudu sborového, ať již samosoudce, ať senátu. Nemá tedy význam pro obsazení soudu v příčině žalob podle § 35 ex. ř. okolnost, zda exekuční titul vydal sborový soud samosoudcem či senátem, nýbrž jest rozhodným pro řešení této otázky jen předpis § 7 a) j. n. V souzeném případě, kde předmět sporu na peněžitě hodnotě (§§ 54 a 57 j. n.) nečiní více než 20.000 Kč, byl povolán k rozhodnutí samosoudce, který rozhoduje i o všech předběžných otázkách předurčujících (srovnej § 190 c. ř. s. a odpověď ministerstva spravedlnosti k § 190 c. ř. s. bod 2.). Není tedy zmatečným ani rozsudek prvního soudu, ani řízení jemu předcházející.

#### Čís. 14049.

**Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čis. 131 sb. z. a n.).**

Jde o smlouvu o dílo, nikoliv o smlouvu služební, zavázal-li se kapelník k denním hudebním produkcím se svou kapelou v podniku žalovaného za denní plat, stravu a byt, aniž bylo ve smlouvě ustanoveno, že žalovaný vykonává vliv na soubor kapely.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1934, Rv II 512/33.)

Žalobu, již se domáhala kapelnice na majiteli hotelu zaplacení za hudební produkce, okresní soud v F., oddělení pro spory pracovní, zamítl. Odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud k dovolání zrušil rozsudky obou nižších soudů i s předchozím řízením a odmítl žalobu.

#### Důvody:

Podle § 1 zák. čis. 131/1931 sb. z. a n. jsou pracovní soudy výlučně příslušné rozhodovati o sporech z pracovního, služebního neb učebního poměru, vzniklých mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem, jakož i mezi

zaměstnanci téhož zaměstnavatele. Podle § 4 odst. (2) téhož zákona platí o zvláštních odděleních okresních soudů pro spory pracovní ustanovení zákona o samostatných pracovních soudech. Pro spor, o nějž jde, není příslušnost pracovního soudu opodstatněna, ježto nejde o smluvní služební poměr a žalobkyni nelze pokládati za zaměstnankyni žalovaného. Neboť podle smlouvy zavázala se žalobkyně k denním hudebním produkcím se svou čtyřčlennou kapelou v restauračních a kavárenských místnostech žalovaného od 1. září 1932 za denní plat 80 Kč, stravu a byt. Ve smlouvě bylo ujednáno, že hudební produkce mají býti konány v neděli a ve svátek od 17 do 19 hod. odpoledne a večer od 20. hodiny. Ve smlouvě není ustanovení, že žalovaný vykonává vliv na soubor kapely. Bylo tedy přenecháno žalobkyni opatřiti si členy kapely, hudebniny a nástroje. Podle této smlouvy nešlo tedy u žalobkyně o konání služeb zaměstnancem osobně podřízeným zaměstnavateli a pod jeho vedením v jeho podniku činným, nýbrž předmětem smlouvy bylo provedení hudebního díla jakožto výsledku činnosti samostatné podnikatelky denních produkcí po určitou odpolední a večerní dobu v podniku žalovaného. Nezáleží na tom, že se hudební produkce měly po určitou dobu denně opakovati, neboť i každodenní produkce byla samostatným dílem, které vždy zvlášť bylo placeno 80 Kč denně, ujednaným pro celý kvartet. Jde o závazek žalobkyně k výkonu podle vlastního plánu, vlastními prostředky s pomocníky, se zárukou nejen za péči, nýbrž i za zdar díla a s převzetím nebezpečí nezdaru, tudíž celkem o jednání samostatného podnikatele (srovnej rozh. čís. 13.557 sb. n. s.). Podle § 22 zák. čís. 131/1931 sb. z. a n. má pracovní soud příslušnost svou zkoumati z úřadu a táž povinnost stihá soudy vyšší stolice v každém období sporu [§ 28 čís. 3, § 33 odst. (2)]. Soudy nižších stolic se otázkou příslušnosti neobíraly. Soud odvolací považoval smlouvu za smlouvu služební. Podle právního názoru nejvyššího soudu jde však v souzené věci o smlouvu o dílo a spor nepatří vůbec před pracovní soudy, pročež řízení o žalobě u oddělení okresního soudu pro pracovní spory jakož i rozsudky nižších soudů jsou zmatečné (§ 28 čís. 3 zák. čís. 131/1931 sb. z. a n. a § 477 čís. 3 c. ř. s., srov. sb. n. s. čís. 13.486). K této zmatečnosti bylo hleděti z úřadu (§§ 471 čís. 7, 494, 513 c. ř. s. a § 35 zák. čís. 131/1931 sb. z. a n.).

### Čís. 14050.

**Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).**

**Usnesení, jímž řádný soud odmítl žalobu a limine fori pro to, že je příslušný pracovní soud, není závazné pro pracovní soud.**

**Odmítl-li pak i pracovní soud a limine žalobu pro nepřislušnost a zrušil-li krajský soud k žalobcovu rekursu usnesení pracovního soudu a uložil mu, by žalobu na soud přijal a o ní jednal, neměl žalovaný proti**